

benhavn, og det er også derfor, at vi ikke har uddannelsesforløb for imamer.

Bente Dahl (RV):

Tak for svaret. Jeg kan forstå, at ministeren finder det hensigtsmæssigt, at muslimske imamer via en eller anden form for uddannelse f.eks. lærer noget om danske forhold.

Men jeg vil gerne høre, hvordan ministeren fremmer denne enighed mellem ministeren og mig. Hvilke overvejelser gør ministeren sig med henblik på at fremme en dialog med de muslimske samfund, som ganske rigtigt er mange og nuancerede?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at statsministeren har gjort ganske meget med sine tre Marienborgmøder, hvor der jo ved det ene møde var imamer til stede.

Jeg har bemærket, at en af imamerne, Abdul Wahid Pedersen, har udtrykt ønske om, at imamerne kender mere til Danmark, at de får en uddannelse i Danmark. Han har beskrevet, hvordan unge kommer til ham med deres problemer i det krydsfelt, de står i mellem deres religion og det danske samfund, og han har mere eller mindre åbenlyst sagt, at han ikke synes, at hans imamkolleger er særlig velegnede til at være rådgivere for unge muslimer i Danmark.

Det tror jeg han har fuldstændig ret i. Og det er jo endnu et argument for at uddanne nogle imamer, som kender til Danmark, og helst nogle, som har gået i skole i Danmark, har været her i længere tid.

Så jeg kan kun gentage den velvilje, regeringen hele tiden har haft, og gentage invitationen til dem, der måtte komme med gode forslag. Men forslag er kun gode, hvis der er nogen, der vil bruge dem, ellers duer de jo ikke til noget.

Kl. 13.25

Bente Dahl (RV):

En mangel på dialog må jo ikke bruges som undskyldning for, at der ikke skal foretages noget som helst.

Mener ministeren ikke, at det er samfundstjenligt at få etableret forskellige former for uddannelse af imamerne? På trods af manglende dialog efterspørger jeg en tilkendegivelse af, at ministeren vil foretage sig noget i den retning.

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Det ideelle ville være, hvis der i Danmark var en muslimsk leder i stil med Bubakeur, som er ud-

peget af den franske regering til at lede det muslimske rådgivende organ i Frankrig. Hvis det var en person som ham, som designede en imamuddannelse, ville det være helt perfekt, men kun, hvis der var nogen, der ville bruge de imamer. Problemet er altså at få dem brugt.

Så jeg beder fru Bente Dahl om at tro på, at både jeg og regeringen har en meget positiv holdning over for at få religiøse rådgivere og få muslimer, som kender Danmark noget bedre. Det har vi en meget positiv holdning til, men det nytter jo ikke noget at uddanne rådgivere, som ingen vil lytte til.

Bente Dahl (RV):

Jeg siger tak for regeringens positive holdning, men jeg ville gerne have nogle konkrete udmøntninger af den positive holdning.

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jamen det ville jeg sådan set også.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Hermed sluttede spørgetimen. Vi venter 2 minutter, inden vi går videre, så vi er sikre på, at samtlige medlemmer er nået frem.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 22 [afstemning]:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om pigers og unge kvinders psykiske velbefindende].

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Birgitte Josefsen (V), Karen Hækkerup (S), Birthe Skaarup (DF), Helle Sjelle (KF), Kamal Qureshi (SF) og Line Barfod (EL).

(Forespørgslen anmeldt 16/12 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/1 2006. Første del af forespørgslen (forhandling) 31/3 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 52 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Lise von Seelen (S) og Ole Sohn (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 53 af Birgitte Josefsen (V), Karin Nødgaard (DF) og Helle Sjelle (KF)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.